KLÍČ

FARNÍ ZPRAVODAJ PRO KUNOVICE A MÍKOVICE

1226 — 2026
Franciscus

PODZIMNÍ VYDÁNÍ 2026

VÝZVY, ÚKOLY, INFORMACE

Milí farníci,

vítám vás na stránkách podzimního čísla časopisu Klíč, který nás má uvést do nového školního a pastoračního roku. Začněme obrázkových příběhem.

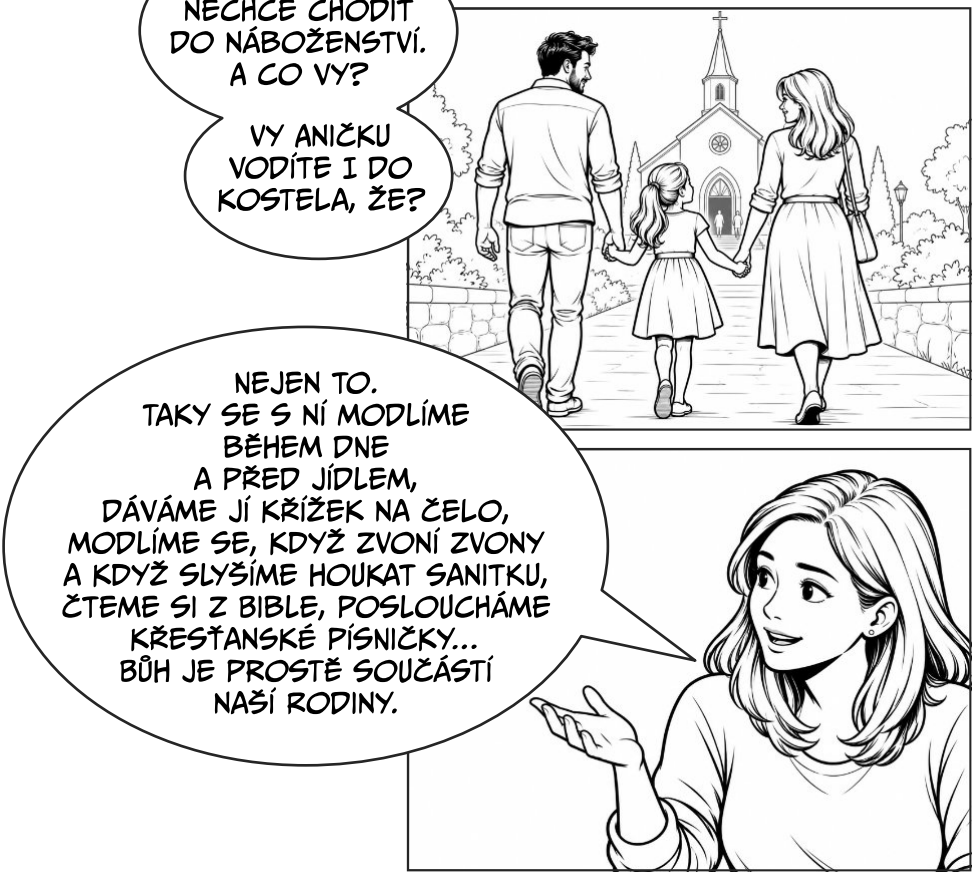

Jak nám krásně ukazuje vyobrazený příběh, problém není v dětech, kterým se nechce do kostela nebo na jednu hodinu výuky navíc. Problém je tehdy, když tuto volbu delegujeme na ně. Žít svou víru znamená žít každodenní radosti i starosti s Bohem. Dítě tak může tuto spolupráci nasávat i do svých rozhodnutí. Vím, že to není jednoduché, ale děkuji všem rodičům, kteří se o to společnými silami snaží.

Mše svaté pro děti a mládež

Od 4. září jsme opět zahájili páteční mše svaté zaměřené zvláště na školní děti. Jsou sice důležitou součástí přípravy prvokomunikantů, ale jsou i pro všechny ostatní. Vždy jsem se snažil, aby obsahovaly prvky pro děti menší, ba i předškoláky, na své si ale mohou přijít i starší děti a dospělí.

V Roce sv. Františka nás provází symbol rozety z assiské baziliky. Tak, jako má rozeta v sobě různé tvary, okýnka a barevná sklíčka, tak i my můžeme „po střípcích" objevovat, jaký je Bůh a jak máme žít dobrý život. Rozetu můžeme vidět během dne v různém světle. Jiná je ráno, jiná při západu slunce. Jinak vypadá, když se díváme zevnitř kostela, jiná, když ji vidíme zvenku. Tak i my v různých životních etapách můžeme pochopit něco jiného, objevit něco nového. Proto si můžeme říkat něco, co už známe, ale v jiném věku a jiných souvislostech nám to může přinést nové poznání. Tímto zvu i všechny rodiče a prarodiče. Vaše přítomnost je pro děti nesmírně důležitá.

Naše poznání Boha má stále růst. I když slyšíme stejné texty, které už známe, můžeme v různých životních etapách pochopit něco jiného (nového).

Děti v kostele

Kdyby to šlo, dal bych na dveře kostela nápis „Děti vítány". A tak to opravdu je. Je nanejvýš dobré, když rodiče přivážejí děti už v kočárcích, když mohou pobývat v blízkosti veškerého posvátného dění, i když to ještě samy nemohou uchopit a pochopit. Zvláště důležitá je přítomnost dětí, když už mohou vnímat nebo se dokonce zapojit.

Přesto je důležité brát v úvahu, že v určitém věku dítě nedokáže brát ohled na ostatní. A sebelepší vysvětlování, že by mělo být tiše, se mine účinkem. I když není na škodu, když je k ohleduplnosti vedeme, jednou tato snaha přinese užitek. Co ale dělat, když to zatím nefunguje?

Při bohoslužbách jsou části, které si žádají klid a soustředění. A pak jsou části, kdy všichni vědí, co mají dělat, takže nikoho nějaký ruch a šum nemůže rozházet. Tichou částí je téměř celá bohoslužba slova. Začíná prvním čtením, pokračuje žalmem, druhým čtením a evangeliem a vrcholí promluvou. Zde je velmi důležitý klid na soustředění pro toho, kdo naslouchá i mluví. Kdo jste měli možnost někde vystoupit s nějakým mluveným projevem, kdy bylo důležité, aby posluchači přesně pochopili, co jim vysvětlujete, dáte mi jistě za pravdu. Zvláště, když se snažíte formulovat myšlenky a nechcete připravený text jen přečíst. A pokud v tuto chvíli přijde jakékoli vyrušení, posluchači automaticky „přeladí". Tím chci poprosit, pokud vnímá-

te, že to děti nemohou zvládnout, tak na tuto část mše svaté vyjděte chvíli před kostel. Úplně stačí jen na nejnutnější čas, který potřebujete ke zklidnění dětí. Samozřejmě za předpokladu, že není venku jakkoli nevlídno.

Jak již víte, další pomocí pro malé děti jsou materiály k prohlížení a omalovánky vzadu pod kůrem (od vstupu do kostela vlevo). Ty mohou být pro přechodnou dobu milým „zaměstnáním" pro děti. Současně s touto aktivitou chci znovu připomenout záměr, který již řadu let předkládám, a to bohoslužbu pro děti. Děti od čtyř do cca 7 let by měly svou bohoslužbu slova na farním domečku. Odešly by po vstupní modlitbě a vrátily se na bohoslužbu oběti. Tímto stále hledám ochotné farníky, kteří by do této bohulibé praxe šli. Když bude osm jednotlivců (nebo dvojic), vyjde to na každého jednou za dva měsíce. Podklady jsou víceméně připravené. Není ani tak nutné pedagogické vzdělání, jako chuť vytvářet společenství našich nejmenších, společenství, které je tou nejcennější investicí do budoucnosti.

Dětem školního věku bych už doporučil sedět s rodiči v nejpřednějších lavicích, aby se postupně učily prožívat plně mši svatou s ostatními.

Opravy a úpravy

Jak již mnozí víte, letos jsme si co do oprav a úprav ukrojili veliký krajíc. Přesto věřím, že všechno má smysl a význam. Nejprve jsme dokončili úpravy na věži farního kostela tím, že jsou hodiny řízeny rádiovým signálem z německého Frankfurtu nad Mohanem.

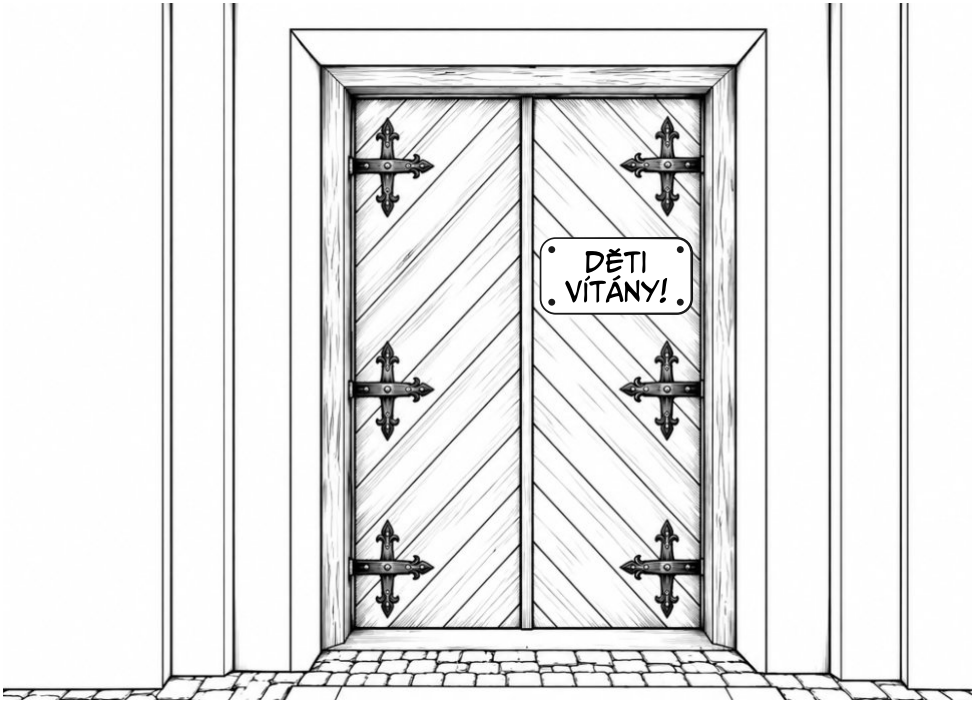

Pak jsme se pustili do návrhu a realizace tzv. liturgického nábytku za finanční pomoci města. Velkým krokem byla i úprava kostelní lodi na „její zádi", kde místo celé řady skříněk a přihrádek vzniklo centrální místo nejen pro nabídku tiskovin a sdílení informací.

Přes prázdniny jsme pokračovali v dlouhodobé úpravě farního domečku, aby vedle útulného místa k setkávání, tzv. kavárny byla i plně funkční a našim potřebám vyhovující kuchyňka. Děkuji všem, kteří jste přispěli a ještě přispějete, není to dnes levná záležitost. Nejvíce však děkuji Petru Hanáčkovi, Kamilu Kučíkovi, Jiřímu Šáchovi, Jaromíru Zajícovi a dalším, kteří svou prací ušetřili farnosti nemalé finanční výdaje.

Do všech letošních plánů patří ještě oprava obou užívaných kalichů. Dále záměr instalace nových číselníků, které mohou nabídnout nejen číslo písně, sloky… ale také žalmovou odpověď a další vymoženosti. Číselníky pro farní kostel i kapli sv. Anežky by opět mohly vzniknout dílem svépomocí, což farnosti velmi pošetří výdaje. Poslední úkol, kterým završíme úpravy exteriéru kaple v Míkovicích, bude instalace dvou nových vývěsek.

Farní stolní kalendář

Po tři roky nás provázel farní stolní kalendář. Věřím, že si našel své místo v našich domovech nejen pro plánování, ale také jako připomínka krásných chvil života farnosti. Nicméně, musím touto cestou oznámit, že v příštím roce nebude. Využívali jsme sazby základního katolického kalendária, ke které jsme přidali informace, popisky a fotografie z naší farnosti. Toto už bohužel není k dispozici a sazba „od nuly" není z časových důvodů v mých silách.

Farní stolní kalendář pro rok 2027 nebude.

Noví ministranti

Možná už víte, že novými vedoucími našich ministrantů jsou Štěpán Omelka, Antonín Habartík a Jiří Lhota. Čeká je celá řada úkolů. Mezi nimi i to, že budou pomáhat s oslovováním nových ministrantů. Rád bych připomenul, že s ministrováním se nemusí začínat ve třetí třídě. Není problém začít již jako prvňáček. Vzpomínám na farnosti, kde ministrovali spolu se svými tatínky i synové v předškolním věku. A to je výzva.

Výstava betlémů

Jako poslední informaci chci předeslat, že nás i letos čeká výstava betlémů. To by bylo, abychom v Roce sv. Františka na betlémy zapomněli. Tentokrát proběhne již o 4. neděli adventní. Podrobnosti se dovíme v příštím čísle, ale už nyní je dobré vědět, že vystavit svůj domácí betlém může kdokoli. Takže již nyní hledejte, stavějte či opravujte, aby na poslední adventní neděli bylo vše hotovo. Večer si pak odnese každý svůj betlém (či betlémy) domů a může se připravit na slavení Vánoc.

Nyní ale přeji krásné, požehnané a dobře naplněné podzimní měsíce.

Váš P. Ladislav

STÁLE SE UČIT

Se začátkem školního roku v kostele slyšíme informace o přihlašování dětí do výuky náboženství. Způsob přihlašování se čas od času mění – snažíme se, aby se dětí přihlásilo co nejvíc. Přesto dětí v náboženství ubývá. Nejvíce je jich v době přípravy na 1. sv. přijímání, v dalších ročnících počet dětí ve výuce klesá.

O prázdninách jsem objevil knihu s názvem „PROMĚNA FARNOSTI" s podtitulem „Z udržovacího režimu k misijnímu zápalu". Autorem je kněz James Mallon působící ve farnosti v Kanadě. V knize mimo jiné popisuje své zkušenosti z pastorace. Píše o tom, že jsme tady kvůli misijnímu poslání – jeho podstatou je úryvek evangelia (Mt 28,16-20) „Jděte, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal".

Abych získal Ježíšovi učedníka – toho, kdo se chce od Ježíše a o něm učit, musím být sám jeho učedníkem – tím, kdo se chce od něj učit. A toto učení je program na celý život, protože pokud jsem na tomto světě, můžu se o Něm učit a nechat se Jím proměňovat. Nikdy si nemůžu říct, že už vím všechno, protože Ježíš mě může stále posouvat k sobě. Tím, že se učím roste moje víra.

Petr Hanáček

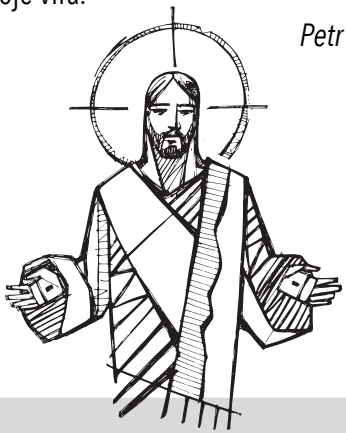

Do jedné farnosti se přistěhovala nová mladá rodina s třemi malými dětmi. Na nedělních bohoslužbách se začala postupně seznamovat s místními. Při jedné farní kavárně se nově přistěhovaná maminka zeptala místních matek, jestli bývá v některý všední den v kostele mše svatá pro děti. Místní ženy se podivily: „Mše svatá ve všední den? Kdo by na ni chodil? Vždyť člověk je rád, když se dostane do kostela aspoň v neděli! Doma je přece pořád shon a neklid a ještě se stresovat s další mší! Copak vy máte se třemi dětmi ještě čas chodit v týdnu do kostela?" Nová maminka na to jen pokrčila rameny: „No, i u nás doma pořád něco nestíháme, ale mám zkušenost, že když zajdu ve všední den na mši svatou, nic mi neuteče. Život není snazší, ale ani o nic těžší, je pořád stejně náročný. Ale když v kostele s dětmi něco hezkého prožijeme, všichni to doma lépe zvládáme. V naší minulé farnosti byly pro rodiny s dětmi mše svaté a pokaždé jsme si z nich odnesli domů nějaké povzbuzení. Tak by mě potěšilo, kdyby tomu bylo i tady taky tak.

autor příběhu P. Jan Plodr

LITURGIE NAŠEHO ŽIVOTA

MODLIT SE DVAKRÁT

Pojďme se opět ponořit do liturgických témat. Na úvod jedno malé povzbuzení ke zpěvu. Píšu to proto, že vnímám stále více těch, kteří zpěv považují za něco navíc, něco, co „se mě netýká". Zpěv patří do naší modlitby, do liturgie mše svaté, týká se každého z nás. Všichni známe citát připisovaný sv. Augustinovi: „Kdo zpívá, dvakrát se modlí." A to i tehdy, když nejsme zrovna nadanými zpěváky. V takovém případě můžeme zpívat tišeji, ale nebojme se zapojit.

Zpěvem se totiž připojujeme k jásotu andělů. Země se propojuje s nebem.

Naše přirozené schopnosti dostávají nadpřirozenou hodnotu.

Krása hudby má napomoci dobré modlitbě, naše modlitba díky ní může obsáhnout celou naši bytost.

Vzpomeňme si na tyto tři myšlenky, když budeme v pokušení si myslet, že zpěv písně, ordinária nebo žalmové odpovědi je „pro ty druhé".

PŘINÁŠENÍ DARŮ

Při jednom rozhovoru jsme narazili na problém, že se lidé ostýchají „dát na mši svatou", aby pak nemuseli při dané mši svaté nést dary. Tedy nést kostelem konvičky s vínem a vodou a misku s hostiemi. Bylo mi proto navrženo, abychom od tohoto zvyku upustili a problém se tím vyřeší.

Předně moc děkuji za sdělení obavy, protože díky tomu mohu celou záležitost vysvětlit nebo se o to alespoň pokusit. Rozumím dané obavě. Chápu, že mnozí mají obavu veřejně vystoupit a projít kostelem až dopředu k presbytáři. O to víc chápu všechny introverty nebo starší farníky, kteří se potřebují o někoho opřít už jen z důvodu poněkud křivé podlahy, kterou náš kostel skýtá. Ale…

To všechno má řešení. Pojďme se podívat na podstatu věci. Přinášení darů má své místo v katolické liturgii. Tak buďme rádi, že je praktikujeme. Dříve bylo obohaceno lidovou tvořivostí, ale to vše už jsme uvedli na pravou míru. Přinášení darů je první část bohoslužby oběti. Přinášíme sice jen chléb (hostie) a víno (s vodou), které budou na oltáři za nedlouho proměněny v tělo a krev Krista. Spolu s nimi neseme darů mnohem víc. První z nich je dar sebe – dar usmíření. Ten začal již při úkonu kajícnosti a bude završen pozdravením pokoje. Na oltář tedy přinášíme sami sebe, své blízké, přátele i nepřátele, své bolesti i radosti a ochotu ke službě – být tam, kde mě chce Bůh. V neposlední řadě sem patří i hmotný dar, např. sbírka. I když je přinášena jaksi „bokem", patří také k přinášeným darům. Tedy, nejde o nějaký zvyk, ale o liturgii jako takovou. Tím jsem se sna-

žil vysvětlit, proč se tak děje a že to je důležité.

Nicméně, tato část by neměla nikoho děsit. A už vůbec ne bránit někomu v zápisu mešní intence. Pokud mám obavu, že přinášení nezvládnu, nebo jakýkoli jiný ostych, není problém přinášení delegovat na kohokoli jiného.

EUCHARISTICKÉ MODLITBY

Na konci minulého školního roku jsme spolu s dětmi probírali stavbu eucharistických modliteb. Aby nikdo nepřišel o toto zajímavé téma, rád bych zde tuto kapitolu otevřel alespoň písemně.

Kdyby mše svatá měla tělo, tak se nyní budeme zabývat jejím srdcem. Tím srdcem je eucharistická modlitba. Je to docela dlouhá část bohoslužby oběti. Všichni víme, že je to ta část, kdy se uskuteční proměňování, tedy pomyslný vrchol našeho slavení. Její začátek poznáme podle toho, že většina návštěvníků kostela pokleká. Toto je praxe (a vlastně i výjimka) v naší diecézi. Ve světě se při ní většinou stojí. Nikdy se ale nesedí… sednout si mohou lidé staří a nemocní, ale všichni ostatní klečíme.

Eucharistická modlitba má velmi krásnou strukturu. Obsahuje sedm důležitých částí. Pojďme se na ně podívat:

1. Začíná rozhovorem. Pán s vámi… Vzhůru srdce… Vzdávejme díky Bohu, našemu Otci… Pokračuje chvalozpěvem, který se nazývá preface.

2. Pak všichni zpíváme píseň Svatý, svatý, svatý…

3. Nyní je čas prosit o to, aby se vše podařilo, aby to mělo smysl. Prosíme proto Ducha Svatého. To je Bůh, který je tady

s námi. Prosíme ho, aby posvětil přinesený chléb a víno.

4. A potom nastane ten vrcholný okamžik, kdy kněz říká slova Pána Ježíše. Zastupuje ho. Je to tedy sám Ježíš, kdo je zde s námi tak, jako ve večeřadle.

5. Pak si připomínáme, co Ježíš pro nás udělal. Že za nás zemřel a že vstal z mrtvých.

6. Ještě pak přidáme důležité prosby: za církev, za papeže, za biskupa, za živé a zemřelé…

7. Nakonec to celé zakončíme chvalořečením Nejsvětější Trojice (doxologie). „Skrze něho [tj. Krista] a s ním a v něm je tvoje všechna čest a sláva, Bože Otče všemohoucí, v jednotě Ducha Svatého po všechny věky věků. Amen." Známe ještě jinou doxologii: „Sláva Otci, i Synu, i Duchu Svatému…" Tu užíváme ve svých každodenních modlitbách. Doxologie zakončí každou eucharistickou modlitbu a všichni povstanou k další části mše svaté, což je modlitba Otče náš.

Kolik máme eucharistických modliteb? Většinou známe čtyři základní. K nim na konci 20. století přibyly další. Jsou to čtyři krásné eucharistické modlitby „pro mše za různé potřeby" (I. Církev na cestě k jednotě, II. Církev v dějinách spásy, III. Ježíš je cesta k Otci, IV. Ježíš – znamení Otcovy lásky). Dvě „o smíření", které vzniky u příležitosti Svatého roku 1975. Nakonec misál obsahuje tři eucharistické modlitby pro mše svaté s dětmi, které byly schváleny v roce 1974.

Kéž nás tyto texty v srdci mešní liturgie vedou k zamyšlení a stále novému prožívání této důležité chvíle.

P. Ladislav

CHVÍLE SE LVEM XIV.

Papež Lev XIV. navštívil ve dnech 25. – 28. září Francii. Zde nabízíme několik myšlenek z jeho apoštolské cesty.

Paříž, vigilie s mladými

Drazí mladí lidé, když hledáte své povolání, buďte si jistí, že Pán k vám nemluví zmateně, ale obrací se na každého z vás a volá vás jménem, zve vás, abyste ho následovali, protože vás miluje. Přijměte jeho evangelium jasnou myslí a čistým srdcem, a tak pochopíte, jak vás Ježíš volá ke službě. Jde vždycky o dar života, života, který je plný, věrný, naplněný láskou. Abyste překonali úzkost a nejistotu, mějte odvahu říct jediné, prosté a překrásné slovo: díky. Díky, Ježíši, za tvou lásku.

Paříž, ke katechumenům a nově pokřtěným

Ve svědectvích, která zazněla, jsme také slyšeli, že slavení liturgie bylo pro některé z nich vstupní branou do tajemství víry. Poté, co touto branou prošli, je třeba jít dále a objevit bohatství liturgie, která je základem pro veškerý život z víry. Zde se jedná o klíčovou oblast pro život církve, která si vyžaduje pastorační pozornost s pevnými kořeny v učení II. vatikánského koncilu. Liturgie tudíž nemůže být pro katechezi pokládána za „druhořadou" realitu, v níž se toliko uvádí v praxi to, co bylo předmětem vyučování. Naopak – liturgie zjevuje a zpřítomňuje Kristovo velikonoční tajemství, v důsledku čehož se stává událostí schopnou odhalit smysl Radostné zvěsti a podělit se o samotný Boží život. Se svým rytmem, jazykem a rituálem vytváří liturgie integrující část cesty obrácení a přípravy na přijetí svátostí.

Lurdy, homilie

„Slibuji ti!" Ano, věčný život je spolehlivý, jistý slib, který nám Pán dává. Už jej pro nás získal svou smrtí na kříži a svým zmrtvýchvstáním; a již ho v nás uskutečňuje každým dnem v milosti křtu. Čeká nás u našich dveří, ale náleží nám na základě svobodného přijetí, tím, že se ho chopíme, že mu nebudeme klást překážky. Překážkou pro milost a pro věčný život, jedinou překážkou je hřích, zakřivení do sebe sama,

odmítnutí Boha, které nás uzavírá do našich temnot! Naše osobní zodpovědnost je tedy v sázce, a jde opravdu o hodně! Bůh nás chtěl mít svobodné, protože svoboda je podmínkou lásky – nelze milovat pod nátlakem.

Lurdy, promluva při procesí

Jak útěšné je slyšet křesťany zpívající hymny plné horlivosti a víry a kráčející se svící v ruce ke své Nebeské Matce, Matce, kterou nám Ježíš daroval na kříži. Děkuji Pánu, že i já mohu dnes večer odpovědět na výzvu naší Matky a stát se poutníkem mezi poutníky.

Toto světlo, které nás vede a přitahuje, je světlem naděje, která nás nikdy neopouští, jakkoli kráčíme po cestě tohoto života často provázené zkouškami, ale již prostoupené radostí z vědomí, že jsme Boží děti, milovaní a spasení Ježíšem.

Metz, promluva „Ke kořenům Evropy za mír a jednotu"

Mladým lidem říkám: Mějte odvahu zodpovědně žít poslání budovat pokoj ve svých srdcích, ve svých vztazích, ve svých rodinách, ve školách a na univerzitách, v životě svých měst, svých zemí i celé Evropy.

Nepodléhejte logice násilí a útlaku.

Milujte život v každém okamžiku a nebojte se budoucnosti!

Nebojte se založit rodinu, mít děti, bránit důstojnost každého člověka, od prvního okamžiku v matčině lůně až do posledního dechu.

Nebojte se neúnavně pracovat ve prospěch svých společenství, a to i prostřednictvím politické angažovanosti.

Buďte tvůrci společenství!

A s vámi bude pevně zakořeněná Evropa i nadále vzkvétat a inspirovat celý svět.

Kéž vás Bůh v těchto rozhodnutích podepírá a kéž požehná a chrání celou Evropu!

úryvky převzaty z www.vaticannews.va

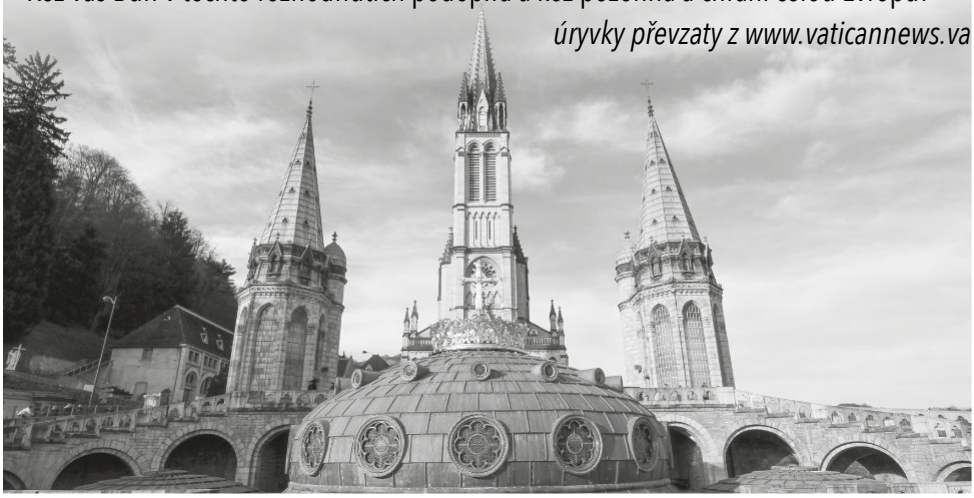

FARNÍ POUTNÍ ZÁJEZD

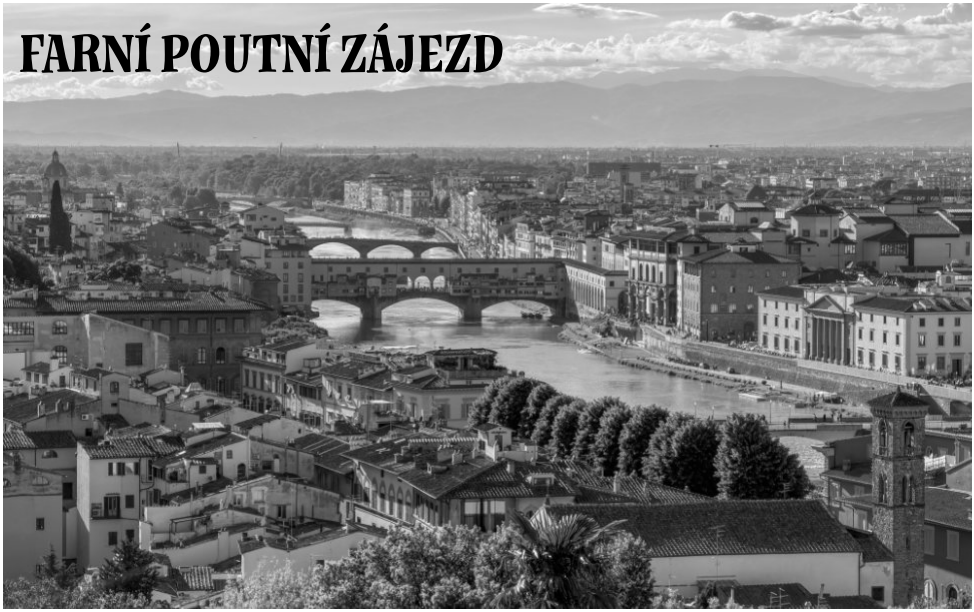

Florencie

Naše farní pouť začala ve Florencii, konkrétně v největším františkánském kostele na světě, v bazilice Santa Croce – Svatého Kříže. Otec Ladislav a otec Jan sloužili v boční kapli této baziliky poutní mši svatou. V roce 1211 přišel do Florencie sám svatý František se svými spolubratry a získal zde kapličku zasvěcenou Svatému Kříži, po níž byl pojmenován kostel i konvent. V této gotické bazilice jsme obdivovali unikátní fresky, skvostné náhrobky a kaple. Bazilika je místem posledního odpočinku mnoha významných florenťanů, např. Michelangela, Galilea Galileiho aj.

V centru Florencie jsme objevili barokní kostel San Filippo Neri, kde nás zaujal duchovní odkaz svatého Filipa a obrazy významných florentských malířů. Poté jsme přišli do florentského dómu Santa Maria del Fiore, který připomíná Panteon a v němž se nachází prvky antických monumentů, monolitické sloupy a dva tesané sarkofágy. Dómu vévodí obrovská renesanční Bruneleschiho kupole, v níž je vyobrazena nádherná freska Posledního soudu. Tato kupole je stavitelským unikátem.

Přímo před dómem jsme vešli do baptisteria osmiúhelníkového tvaru, v němž se nachází starobylá křtitelnice zasvěcená svatému Janu Křtiteli, patronu Florencie. V této stavbě jsou tři bronzové brány, na nichž jsou vyobrazené biblické příběhy.

Kostel mučednice Santa Reparata, vybudovaný asi v 5. století, byl kdysi velmi významným florentským kostelem. Pod dnešním dómem jsme si prohlíželi jeho archeologické pozůstatky.

Pěší chůzí jsme stoupali na vyhlídku nad městem Piazzale Michelangelo, odkud jsme měli nádherný pohled na centrum Florencie, kterou protéká řeka Arno. Nad

řekou se klene několik mostů, z nichž je nejznámější renesanční most i s obchůdky Ponte Vechio (Starý most), most Santa Trinita (Svaté Trojice), most Ponte alle Grazie (most Milostí).

Ve 14. století byli florenťané považováni v celé Evropě za národ, který všechny předešel v umění, ekonomice i politice.

Ludmila Vlachynská

Siena

8. května byla naším cílem Siena. Vystoupili jsme z autobusu u Baziliky sv. Dominika, která je úchvatným příkladem architektury pro žebravý řád dominikánů, byla postavena celá z cihel v letech 1225–1265. Svojí majestátností odpovídá dominikánským požadavkům pojmout co největší počet věřících. Monumentálnost baziliky je mnohem zřejmější z interiéru při pohledu na výšku hlavní lodi a rozlehlost celého prostoru. Vpravo od vchodu se nachází kaple sv. Kateřiny, která na mramorovém oltáři uchovává hlavu sv. Kateřiny (byla sem převezena až v roce 1384 z Říma). Nazývá se též Kaple zázraků (Cappela delle Volte) a je to místo, kde světice prožila velkou část své mimořádné mystické zkušenosti, to připomíná osmihranný sloup a dlaždice se srdcem.

Pokračovali jsme k rodnému domu sv. Kateřiny, který má tři podlaží a ukrývá kostel sv. Kříže, zpovědní kapli, oratoř kuchyně, oratoř světnice a nádherné fresky a obrazy. Poté, co vstoupila sv. Kateřina k dominikánským terciářkám, pokračovala v běžném životě v rodném domě, proto je vzorem, jak praktikovat intenzivní křesťanský život ve světě. Význam a důvod zbudování kostela sv. Kříže spočívá v přítomnosti dřevěného kříže, z něhož sv. Kateřina obdržela stigmata (k zázračné události došlo v Pise 1375, v roce 1565 byl kříž převezen do Sieny do oratoře kuchyně a v letech 1614–1623 byl vybudován ba-

rokní kostel sv. Kříže). Musela jsem doputovat až do Sieny na toto místo, abych pochopila moudrost svých rodičů a velikost světice, podle které jsem dostala své křestní jméno. Bylo poledne, stáli jsme v kruhu pod podloubím, které bylo zbudováno kolem rodného domu až po jejím prohlášení za patronku Itálie, a po krátké modlitbě jsme jeden druhému poslali požehnání křížkem na čelo.

Následně jsme vyrazili úzkými uličkami směr sienská katedrála. Sienská katedrála je impozantní gotický chrám známý svým jedinečným pruhovaným designem z bílého a černého mramoru, s bohatě zdobeným interiérem, a ukrývá umělecká díla od slavných umělců (Donatello, Michelangelo, Bernini a další). Svojí nádherou a velikostí mne úplně ohromil. Byl udělen rozchod, ale většina z nás ještě využila možnost prohlídky katedrály. Nakonec všichni vyrazili na Piazza del Campo – jedno z nejkrásnějších náměstí v Itálii, které je obklopeno středověkými budovami, 88 m vysokou věží Torre del Mangia, nádhernou fontánou Fonte Gaia, mnoha obchůdky, kavárnami a restauracemi. Hlad se nekompromisně hlásil o své slovo a kde jinde si dát pravou italskou pizzu, než právě zde – a stála opravdu za to.

Celý den jsme zažívali mnoho krásných zážitků, které střídaly ještě mnohem silnější vjemy, prakticky nonstop jsem byla žasnoucí nad vším, co jsme viděli, a to nás teprve čekalo Assisi.

Ve večerních hodinách jsme přijeli do Hotelu Dominus Pacis, byla mše svatá a výborná večeře.

Kateřina Blažková

Assisi

Assisi – to jsou pro mě nezapomenutelné zážitky spojené se svatým Františkem, svatou Klárou a svatým Carlem Acutisem.

Dominantou městečka Assisi je bazilika sv. Františka. Bazilika je třípatrová. Nejvyšší patro tvoří Basilica Superiore, která je vyzdobená freskami s výjevy ze života sv. Františka. Níže je Basilica Inferiore, ve které jsou fresky s tematikou Kristova života, které vytvořil malíř Giotto, tak jako i fresky v horní části. Nejspodnější část – krypta – ukrývá to nejcennější – hrobku sv. Františka.

Hlavní myšlenky sv. Františka, život v naprosté chudobě, láska k přírodě a pokora, jsou cítit na každém kroku tohoto promodleného místa.

Hluboká láska k Eucharistii a radikální odevzdanost Bohu, hlavní myšlenky ze života sv. Kláry, první následovnice sv. Františka, to vše na mě dýchlo v bazilice sv. Kláry, kde se nachází její hrob a kříž ze San Damiana.

Nejsilnějším zážitkem se pro mě stal skromný kostel Santa Maria Maggiore, kde jsme mohli setrvat v modlitbě u hrobu

sv. Carla Acutise. Dotyk skleněné rakve, kde odpočívá Carlovo tělo, se nedá slovy popsat…

Jsem vděčná, že jsem toto místo ticha, modlitby a naděje mohla navštívit. Místo je pečlivě střeženo, místní si váží, že je Carlo pochován právě tam.

Cesta ke kapli San Damiano, která je obklopena olivovníkovými háji, má také své kouzlo… vybízí k modlitbě, tichu a soustředěnosti. V kapli byla sloužena mše svatá za úmysly, které si mohl každý z poutníků napsat.

Když jsem před mnoha lety byla poprvé na pouti v Assisi, tak jsem na promodlených místech prosila za své osobní úmysly.

Letos, kdy prožíváme Rok sv. Františka, jsem vděčná, že jsem mohla za vyslyšení proseb poděkovat. A poděkovat právě v Assisi.

Velké Pán Bůh zaplať patří otci Ladislavovi a otci Janovi, kteří farní pouť naplánovali, zorganizovali a zrealizovali.

Eliška Čičelová

Santa Maria degli Angeli

Je sobota večer. Po celodenním putování po historické Assisi se scházíme u večeře. Jsme unaveni a většina si říkáme, že už půjdeme na pokoje a budeme odpočívat. Přišli jsme na pokoj, bylo skoro 9 hodin, otevřeli okno. Květen je mariánským měsícem. Uslyšeli jsme nádherné zpěvy z baziliky Santa Maria degli Angeli (bazilika Panny Marie Andělské), která stojí pouhých 50 m od našeho ubytování v hotelu Domus Pacis.

Věděli jsme, že tam má být pobožnost. Jakoby nás melodie a zpěvy, litanie k Panně Marii přitahovaly a volaly: „Pojďte blíž…" Viděli jsme baziliku nádherně osvícenou. Před ní rozdávali lampičky se svíčkami, spousta lidí vcházela a bazilika byla plná lidí. Někteří z nás měli to štěstí, že se setkali s biskupem. Najednou vše zhaslo. Byla naprostá tma, svítily jenom svíčky. Začalo vycházet dlouhé procesí zpívající litanie… stovky, snad i tisíce lidí šly po skoro 300 m dlouhém náměstí Porziuncola. Procesí obcházelo celý prostor, už se vracelo zpět do baziliky a lidé ještě vycházeli. Byl to obrovský zážitek zvýrazněný i tím, že celý venkovní prostor byl dobře ozvučený, byl slyšet sbor, který litanie předzpíval.

Bazilika Panny Marie Andělské chrání malý kostelík, kapli – Porciunkolu, která byla postavena a ve 4. století. Tuto svatý František z Assisi opravil, sem se často chodil modlit, zde pochopil, že musí žít podle Písma svatého, poblíž ní i zemřel. Bazilika byla dokončena v roce 1679. Několikrát byla poškozena zemětřeseními. Naposledy v roce 1997, kdy byla poškozena i Porziuncola. Vše však bylo opraveno. V roce 1930 byla na vrcholu baziliky umístěna velká pozlacená socha Panny Marie, která září dál…

Jana Pašková

FARNÍ TÁBOR

TONDA HABARTÍK:

Letošní tábor byl pro mě z pozice vedoucího velkým povzbuzením. Bylo skvělé vidět, jak kluci dokážou táhnout za jeden provaz s holkama, pomáhat si při hrách a vytvořit úžasnou partu. Domů jsem se vracel unavený, ale s obrovskou radostí z toho, jaký kus práce jsme společně odvedli.

Mám jeden konkrétní postřeh, ze kterého mám jako vedoucí velkou radost. Na začátku tábora to při mších svatých s naším zpěvem trochu vázlo, protože spousta dětí neznala texty písniček. Bylo ale skvělé sledovat ten posun. Ke konci týdne se z toho stal parádní zážitek – všichni se do mše svaté aktivně zapojili, zpívali a mělo to ohromnou sílu.

ANIČKA, NELINKA, TAMARKA:

V neděli jsme přijeli na tábor, kde jsme se začali seznamovat s ostatními dětmi. Hned první den jsme si užili spoustu zábavy při různých hrách a večer jsme společně sledovali film.

Během celého týdne nás čekalo mnoho zajímavých aktivit. Rozdělili jsme se do týmů, vytvořili si vlastní vlajky a vymysleli týmové pokřiky. Hráli jsme nejrůznější hry v lese, na hřišti i v táboře. Nechyběl fotbal, vodní bitva, karneval ani stezka odvahy. Jednou jsme byli v noci probuzeni a vydali se na noční hru, což bylo strašidelné, ale zároveň velké dobrodružství.

Každý den jsme měli s panem farářem mši svatou. Večery jsme pak společně prožívali při chválách za doprovodu zpěvu a hudby.

Podnikli jsme také výlet, navštívili muzeum a zahráli si spoustu dalších her. Velký úspěch měly palačinky, které nám moc chutnaly. Každý den se o nás vedoucí dobře starali.

Velký dík patří naší paní kuchařce Elišce, která se o nás celý týden starala.

Celý tábor jsme si moc užili. Poznali jsme nové kamarády, zažili spoustu legrace, dobrodružství i krásných chvil a vytvořili si mnoho nezapomenutelných vzpomínek. I když jsme se v sobotu museli sbalit a odjet domů, nikomu se moc nechtělo loučit. Na tábor budeme určitě ještě dlouho vzpomínat a už teď se těšíme na další společné dobrodružství.

ODVAHU! JÁ JSEM PŘEMOHL SVĚT (J 16,33)
ANEB OHLÉDNUTÍ ZA CSM V OSTRAVĚ

Co vznikne, když se na jednom místě potkají tisíce mladých lidí z celé republiky, které přes všechny rozdíly spojuje jedna věc – touha hledat a nacházet v dnešním světě Boha?

Jedinečná atmosféra Celostátního setkání mládeže, které se koná jednou za čtyři roky. To letošní se uskutečnilo 11. – 16. 8. v Ostravě.

Každý den jsme měli možnost přiblížit se Bohu při společných mších a modlitbách; zamyslet se při katechezích, přednáškách a workshopech, jejichž nabídka byla opravdu široká; setkat se se svými kamarády; seznámit se s dalšími vrstevníky z celé republiky; sdílet se v bezpečném prostoru malých diskuzních skupinek; ztišit se při tiché adoraci u ostatků sv. Carla Acutise a sv. Piera Giorgia Frassatiho; zajít do psychologické poradny nebo k duchovnímu rozhovoru; setkat se osobně s některým z přítomných boho-

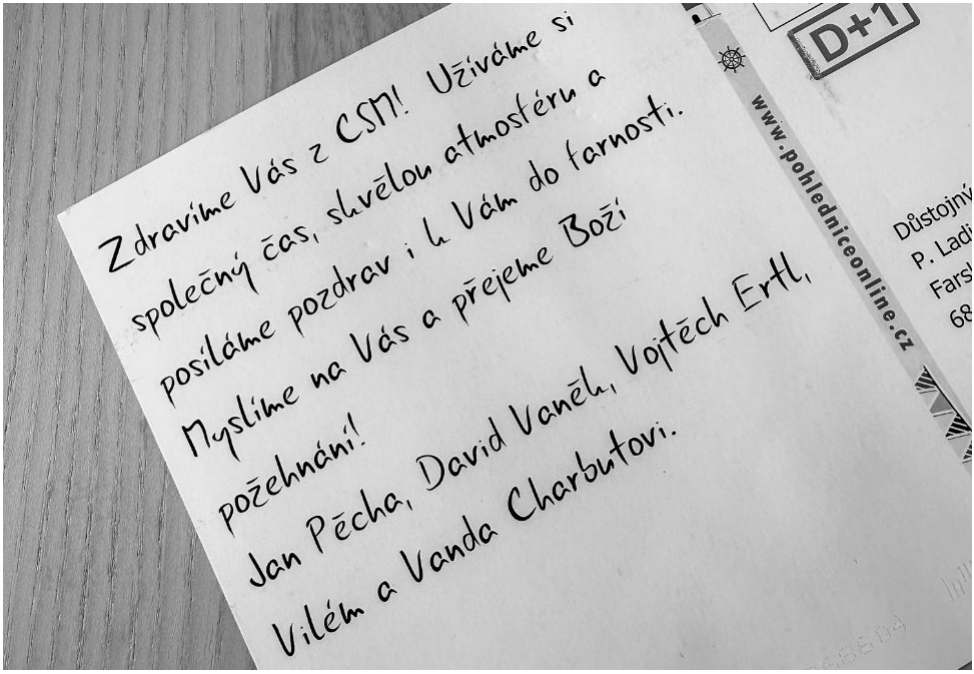

slovců, řádových sester, kněží nebo biskupů; zasportovat si; navštívit tvořivé dílny; poslechnout si koncert; nebo jen tak ležet v trávě pod stromy s kofolou v ruce a nasávat okolní atmosféru.

Všemi těmito chvílemi nás provázelo hlavní téma setkání – odvaha. Díky starozákonnímu příběhu Ester, který nás celou dobu provázel při liturgickém čtení, i svědectví inspirativních hostů, jsme mohli objevovat, co toto slovo znamená pro nás samotné: Rozhodnout se, kterou školu studovat? Omluvit se někomu, koho jsme zranili? Poděkovat druhému za to, co pro nás dělá? Vystoupit občas ze své komfortní zóny? Oslovit prodavačku v obchodě s dotazem, kde tady mají rohlíky? Říct ne, i když okolí očekává, že řekneme ano? Hlásit se k víře v Boha i v kolektivu, který tuto hodnotu neuznává? Důvěřovat Bohu, že je stále s námi i v těch nejtěžších chvílích? Odevzdat se Bohu ještě více než dosud?

Věřím, že alespoň kousek takové odvahy, kterou nám dává Duch Svatý, si do svého každodenního života odvezl z Ostravy každý z nás.

Vanda Charbutová

SPOLEČENSTVÍ EUCHARISTICKÁ HODINA

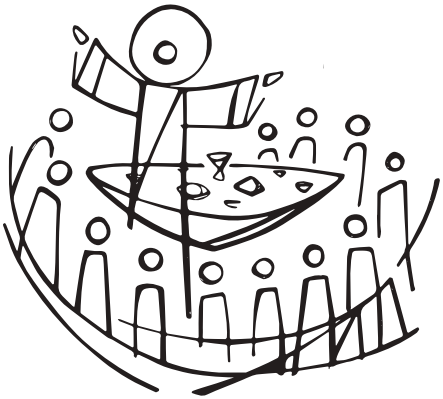

Ráda bych se s vámi podělila o zkušenosti ve společenství, které je tiché, nenápadné, možná mnoho lidí ani neví o jeho existenci, a i přesto má velký význam.

Eucharistická hodina je duchovní společenství věřících v katolické církvi, jehož členové se snaží strávit alespoň půl hodiny týdně (minimálně však jednou za měsíc) v tiché modlitbě a rozjímání u svatostánku nebo při eucharistické adoraci. Členové se také snaží sloužit Pánu Ježíši v potřebných – doma o děti, nemocné, seniory, dobrovolnická služba, služba ve farnosti, nebo péče o kostel (alespoň půl hodiny služby týdně). Nejsou předepsány žádné závazné konkrétní modlitby, členové věnují čas tiché modlitbě, čtení Písma svatého, rozjímání, modlitbě vlastními slovy nebo prostým vnímáním Boží blízkosti. Snaží se být co nejčastěji na mši svaté. Eucharistická hodina byla založena iniciativou arcibiskupa Jana Graubnera 16. 5. 2015.

Modliteb není nikdy dost a máme za co prosit, děkovat i chválit. Můžeme vyprosit mnoho – nové kněze, dar víry, duchovní obrodu farnosti, svěřit Pánu tisíce věcí, odložit u něho starosti i obavy a zcela se mu nabídnout a odevzdat. Je to naprosto osvobozující a čas strávený před svatostánkem se stal pro mě tou největší radostí a posilou. Dnes je typické, že nikdo nestíhá pod náporem svých povinností, i já nejsem výjimkou, ale čas věnovaný Bohu, který jej daroval nám, abychom s ním svobodně naložili, mi nikdy nechyběl a o nic neochudil. Když jsem před 10 lety do společenství Eucharistické hodiny vstupovala, neměla jsem ani tušení, že existuje nějaký Carlo Acutis. Nyní již vím, proč mi je svatý Carlo tak blízký, protože tento světec, již velmi mladý, pochopil význam Eucharistie a označuje ji jako dálnici do nebe. Nesjíždějme proto do slepých nebo bočních cest a jeďme stále po dálnici, nenechávejme náš kostel poloprázdný a važme si každé mše svaté, která v něm je sloužena, protože to tak za chvilku být nemusí.

Společenství Eucharistická hodina je otevřené novým členům, tak neváhejte a posilněte naše řady malých adorátorů.

Kateřina Blažková

V obou našich kostelích vzadu najde každý stávající člen
novou brožurku duchovních zamyšlení a dopis o. biskupa Antonína Baslera.

SLUŽEBNÍCI EUCHARISTIE

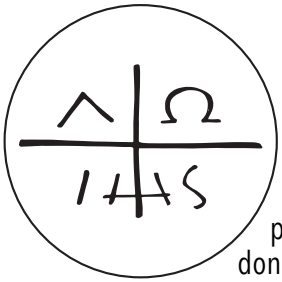

Jak již víte, byli pověřeni další tři muži z naší farnosti, aby vypomáhali při podávání svatého přijímání. Toto pověření dává o. arcibiskup na dva roky, přičemž může být znovu obnovováno a prodlužováno. Se službou podávání svatého přijímání při mši svaté v kostele přijali naši pověření i možnost donášení eucharistie nemocným.

Rád bych tedy touto cestou informoval o možnosti nechat si přinést svaté přijímání po nedělních bohoslužbách. Může jít o ty, ke kterým pravidelně přicházím, aby mohli ke svatému přijímání častěji než jednou měsíčně. Může jít o ty, kteří běžně bohoslužby navštěvují, ale jsou momentálně zdravotně indisponováni (např. zlomená noha, nemocné dítě, komplikace při těhotenství apod.). Asi není vhodné volat při nějaké nakažlivé nemoci. Nicméně, i když si nebudete jistí, neváhejte zavolat panu Petru Turčinkovi, který bude koordinátorem této služby, a domluvit se. Je ideální se ozvat do pátku před konkrétní nedělí, aby si to naši služebníci eucharistie mohli naplánovat.

P. Ladislav

Petr Turčinek: 724 936 042

JUBILEJNÍ ROK VDĚČNOSTI

Jistě již víte, že naši arcidiecézi čeká Jubilejní rok vděčnosti u příležitosti 250. výročí povýšení olomoucké diecéze na arcidiecézi. Zde předáváme první pozvánku.

Vážení otcové, milí farníci.

Jubilejní rok vděčnosti společně zahájíme mší svatou v úterý 5. ledna 2027 v 18 hodin v katedrále sv. Václava v Olomouci. Součástí zahajovacího procesu bude také benefiční Večer štědrosti v pátek 8. ledna 2027 v 19.30 v Kongresovém centru ve Zlíně. Z důvodu omezené kapacity prostor je však nutné, aby se všichni zájemci předem přihlásili. Přihlašování probíhá přímo na webových stránkách arci250.cz. Doporučujeme registraci neodkládat.

P. Zdeněk Stodůlka, koordinátor Jubilejního roku vděčnosti

Autoři fotografií a ilustrací:
Viktor Čičel: 16 dole
Člověk a víra – Dorota Bužková: 10
Člověk a víra: Tomáš Hýsek: 19 dole
Člověk a víra – Jan Pěcha: 18 dole
Člověk a víra – Martin Prášek: 18 nahoře
Vojtěch Ertl: 16 nahoře
Generováno pomocí AI: 2, 4
Iknuitsin: 6, 20, 21
P. Ladislav Kunc: 11, 12, 14, 15, 17, 19 nahoře
Jakub Mičovský: 8
Účastník poutního zájezdu: titulní strana, 13

PROGRAM

pátek 2. 10. Adorační den farnosti
7.30 K – společné zahájení adoračního dne
17.00 K – zakončení adoračního dne
17.30 K – Milion dětí se modlí růženec, s našimi dětmi se připojíme modlitbou růžence k dětem celého světa
18.00 K – mše svatá s mladými našeho děkanátu

neděle 4. 10. Slavnost sv. Františka z Assisi (mimořádně v jubilejním roce)
7.30 K – mše svatá
9.00 M – mše svatá
10.30 K – mše svatá
11.30 K – krátké setkání s rodiči budoucích prvokomunikantů (odevzdání přihlášek)
11.30 K – farní kavárna

neděle 18. 10. Misijní neděle
sbírka na potřeby kostela bude o týden posunuta
7.30 K – mše svatá
9.00 M – mše svatá
10.30 K – mše svatá

neděle 1. 11. Slavnost Všech svatých
7.30 K – mše svatá
9.00 M – mše svatá
10.30 K – mše svatá
14.30 K – dušičková pobožnost na hřbitově
15.00 M – dušičková pobožnost na hřbitově

pondělí 2. 11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
18.00 K – mše svatá

PROGRAM

neděle 15. 11. **33. neděle v mezidobí, slavnost sv. Anežky České (Míkovice)**
7.30 K – mše svatá
9.00 M – mše svatá – oslava patrocinia
10.30 K – mše svatá

čtvrtek 26. 11.
18.00 M – mše svatá
19.00 M – Večer chval

neděle 29. 11. **1. neděle adventní**
7.30 K – mše svatá
9.00 M – mše svatá
10.30 K – mše svatá
11.30 K – farní kavárna
16.00 K – Adventní koncert ve farním kostele

čtvrtek 3. 12.
18.00 M – mše svatá, po mši svaté návštěva sv. Mikuláše

pátek 4. 12.
18.00 K – mše svatá s prvními roráty, po mši svaté návštěva sv. Mikuláše

pondělí 7. 12.
18.00 K – mše svatá ze slavnosti Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu (doporučený zasvěcený svátek)

Tento program obsahuje výčet těch nejdůležitějších bohoslužeb a akcí. Ostatní budou sděleny v ohláškách.

K – koná se v Kunovicích, M – koná se v Míkovicích

Neprodejný list pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Kunovice.
Redakci tvoří Stanislava Fojtová, Petr Hanáček a P. Ladislav Kunc.
Farní časopis Klíč vychází obvykle na 1. neděli postní, na začátku školního roku a na 1. neděli adventní. Uzávěrka je 14 dní před vydáním. Příspěvky a komentáře můžete posílat na farní e-mail (fakunovice@ado.cz). Redakce si vyhrazuje možnost úpravy či zkrácení.
www.farnostkunovice.cz

MŠE SVATÉ
pro děti a mládež

POJĎME SPOLEČNĚ SKLÁDAT STŘÍPKY BOŽÍ PRAVDY A KRÁSY

každý pátek v 18.00 hodin

VEČER CHVAL

kaple sv. Anežky České v Míkovicích
čtvrtek 26. listopadu 2026 v 19.00 hodin
(v 18.00 hodin mše svatá)